

עין משפט
נר מצוה

א וְמִי שֶׁ"ד מֵהַלְלוֹת
יְסוּדֵי הַחֹרֶה הַלֵּל יֵן:
ב ב מִי שֶׁ"ד מֵהַלֵּ
לִיְסוּדֵי בִּיחָה הֵלֵ י
סִמָּה לְאֹדֶן קֵב טוֹשֵׁעַ
לֵה"ע קִי הַסְּטִיף יֵלֵ:

אין דורשין פרק שני חגיגה

וַעֲנֶנָּה מֵאֲדָר שְׁתּוּדָה הָאֵשׁ גְּרָסִין וְלֹא גְרָסִין מִלֵּאךְ הַמֹּת
וּבִירוּשָׁלַיִם מִיָּמֵי קָדֶשׁ אִלּוּ יִדְעוּ עַל הַיַּעַר:
בְּמוֹמוֹט חָתָן וּבִשְׁמֵי גֵרָם נִשְׁמַחַת חָתָן וְהִיא הִיא:
וְהַתִּנָּא שִׁשָּׁה הַצִּדּוֹת יֵשׁ כִּפְּוִי דְלֹאֵי מִיֵּתָה קָמִיָּה מִן
דְּלֹאֵי כְּלוּמֶר כִּפְּוִי

הא בדברי תורה הא במשא ומתן בדברי
תורה הוו במשא ומתן לא הוו ת"י⁶ מעשה
ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור
(⁶) והיה מהלך בדרך ור' אלעזר בן ערך מחמר
אחריו אמר לו רבי שנה לי פרק אחד במעשה
ומרכבה אמר לו לא כך שניתי לכם ולא
במרכבה ביחיד אלא א"כ היה חכם מבין
במדרעו אמר לו רבי תרשיני לומר לפניך
דבר אחד שלמדתי אמר לו אמור מיד ירד
רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור ונתעטף
וישילע על האבן תחת הוית אמר לו רבי
ממפני מה ירדת מעל החמור אמר אפשר
אתה דורש במעשה מרכבה ושכינה עמנו
וימלאכי השרת מליין אותנו ואני ארכב על
החמור מיד פתח ר"א בן ערך במעשה
המרכבה ודרש וירדה אש מן השמים
ויסיבה כל האילנות שבשרה פתחו (⁷) כולן
ואמרו שירה מה שירה אמרו י'ללו את ה'
מן הארץ תנינים וכל תהומות עין פרי וכל
אזורים הללויה נענה מלאך מן האש ואמר
הן מעשה המרכבה עמד רבן יוחנן ב"י
והשקע על ראשו ואמר ברוך ה' אלהי ישראל
שנתן לנו לאברהם אבינו שיעוד זהב
ולחמור ולדרוש במעשה מרכבה (⁸) י"ש נאה

התקופה הזו. לאין דרך להתקשר שמים עצמים: במוסות
התקופה. מיני שחוק שמחזקין לפניהם: סיפור. דברים הללו: לבס
המשלישים. של ימות היושבות לפני השכיבה: הדלה דברים. דרש
במעשה המרכבה: דארלי וארלו קמים. והדלה לפני אחרים ואחרים
הרלו לפניו: דארלי מיהא קמים מאן
דארלי. אם לא הרלו אחרים לפניו
הוא הדלה לפני מי שחזר והדלה לפני
אחרים לבן חזקק להימנות שהוא
משום דרש עקבים להודיע עקבים
הדלה ואחרים הרלו לפניו אבל ר"א

לֹא אַחֲרֵיכֶם הִרְאָה לִפְנֵי וְלֹא הוּא הִרְאָה
לִפְנֵי מִי שֶׁהִרְאָה לִפְנֵי אַחֲרֵיכֶם: נִכְסֹו
לְפָרְדֹם. עֲלוּ לִקְרֹעַ עַל יְדֵי שֵׁם:
שֵׁם עֲשׂוֹר. מִזְבֵּיחַ כְּמִים לְחִינִי:
אֵל תִּפְלְרוּ מִיִּם יִשְׂרָאֵל. כִּי כֹאן יִרְאֵה
נֶלֶךְ: הַיֵּץ. לֵלֵד הַשְׂכִּינָה: (י) וְנִפְגַּע.
נִטְרָפָה דַּעַמָּה: יִקָּר עֲשִׂי' ה' הַמּוֹסֵף
לְחַיִּימוֹ. הָרֹקֵחַ יִמְתְּנוּ לִפְנֵי לִפְנֵי
שִׁמְתָה בְּחֹר וְאִשְׁכָּר יִי אִשְׁכָּר שֶׁלֹּא
יִמְתְּנוּ מִשׁוֹם עֲנֻמָּר כִּי אֵל יִרְאֵה
הַאֲדָם וְחֵי (שְׁמִית) זֶה: שֶׁלֹּא אֵם בֵּן
וְזֹמָא מִהוּ לְפָרְדֵי כִלְכָּא. הוֹאִיל
וְקִירֹס כְּמִי אֵלֶּל מִזְמִי קִרְבִּין וְכֹלֵךְ
אִפְּלִי חִלְפִיזוֹ אִשְׁקֹר לִמְזֻמָּה מִשׁוֹם
מִחִיר כִלְכָּס אִשְׁקֹר לְקָרֹס כִּי אֵל:
כְּטוֹלָה שְׁעִירָה מִהוּ לִכְסֹן גְּדוֹל.
וְהִיא אֲזֻמְתָה שִׁמְלָאָה לֵה בְּתוּלִים אִי
נְמִי כֵהָן גְּדוֹל נִשְׁאָה וְלֹא יֵדַע שֶׁהִיא
מִעֻבְרַת וְנִמְלָאָה לֵה בְּתוּלִים וְאַחֲרַךְ
נִמְלָאָה מִעֻבְרַת מִהוּ לְקִימָה מִשׁוֹם
בְּתוּלָה מִעֻמְמִי יִקָּח (וְיִקָּח) כֹּהֵן:
יִכּוֹל

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נכנסו וכו' ולא
עלו למקלה כחש. עי'
נטיין דף פד ע"ה תוס'
ד"ה ע"ה שחמלי לרקיע:
ד"ה בתולה וכו' ושם
כאן שאף הוא בכלל
האיסור. עיין נדרים דף 5
ע"ב ע"י ד"ה חזרי לומר:

מוסף רש"י

הא דבריו מורה, היו נאמנין
ואין מחללים על שם
קריצין (שבת קכ"א)
בנטיעות. קלל ומהקץ
הנטיעות, ולפי שדימה אותן
במחלת הדברים לנכנס
לפרדס, נקט לישנא דקריצין
בנטיעות (דקמן פ"א).

דבינו חנאל

לנביאים כעץ רמות מה
ישירו למלך. ויש מי
ששבר מלפני הוא זה
ונאמרו בו ושער רשעה
והחזרות כעבור: עד
ברסין רבוי פשטה
אחד לכסא ואחד
לשופר, יקלל יקלל
יקלל ישעיה את ישראל
על תחזקתו ועזתו עד
שאר לתי ירמבו נעזע
בזק והוקלה כנבכד.
וחשבון יקלל את כללות הא
רובים כי הנה הארון ה
צמאה מסר ומשועשע
ומהורה ומשעה ומשעה
וגו' אלו ישרי סררי
משנה: לא אהיה חובש
לכובד לא אהיה חובש
מחובש ביהמ"ד ובבית
אין חוב ואין שכלה.
אין אדם לא מקראו לא
משנה לא תלמיד. אמן
על אחר רבך לא אהיה

ומתוהו

נדרש ואין נאה מקיים נאה מקיים ואין נאה
מקיים אשריך אברהם אבינו שאלעזר בן
הדברים לפני ר' יהושע היה הוא ורבי יוסי
היו נדרוש בעמשה מרכבה פתח רבי יהושע
תמוז היה נתקשרו שמם בעבים ונראה
השרת מתקבצין ובאין לשמוע כבני אדם שני
חתן וכלה הלך רבי יוסי הכהן וסיפר דברים
אשריכם ואשרי יולדתכם אשרי עיני שכן רא
היונו על הר סיני ונתנה עלינו בת קול כן ו
מטרקלין גדולים ומצעות נאות מוצעות לכו
תלמידים מזומנים לכת שלישיית איני והת
שלשה הרצאות הן ר' יהושע הרצה דברים
הרצה לפני ר' יהושע חנניא בן חכניא הרצה
לא קא חשיב דארצי וארצי קמיה קחשיבי
קא חשיב ^א והא חנניא בן חכניא דלא ארצו
קקמיה מאן דארצי ^א ת"ר ארבעה נכנסו כפרו
אחר ורבי עקיבא אמר להם ר"ע כשהם מגי
תאמרו מים מים משום שנאמר ^א דבור שקר
הציץ ומת עליו הכתוב אומר ^א יקר בעיני ה'
ונפגע ועליו הכתוב אומר ^א ידבש מצאת אכול

קיצוץ בנטיעות רבי עקיבא יצא בשלום שאל
תלבו אמר להם⁵ ובארצכם לא תעשו⁶ כי
את בן זומא בתולה שעיברה מהו לכ"ג מ' ח'
ח' ו' ר' יהושע אמר לא מפיה אנו חיינ' כו' והבא מש
לשם בתוליה יקח קרי ביה יקום נאמנת ולהר"י נראה
לא שיהא לא טרחין ומוקמה בחזקת בעולה אי נ
ד: שמואל לא שכיח וכן מסקינן פירש חינוק ומה דף
ד: וס' בשמעתין דדס מ'פקד בריה דרוב בקיאל
שעת מעשה (ו) אלכ גמר ד'ף תחשבר אי אפשר י' אל

הוא היו אנשי אגדה אבל בדברי תורה לא היו משקלן אלא היו בעלי אמונה, ג' הוצ'הו כהניו, אבל ר' אליעזר בן ערך אשר היה מן האחרונים, נבדל, הוצ'הו בנפשו לא הוצ'הו שקיים לא היה ענין עמי' כיהנוהו מלך מצי' אף שיהיו נהנה לעצמיהו' לא בר שמונה בעליו ומפניו והטעם שהמשפחה בשמות וצופין בחבולותיו ורצונו שיהיה שטור לא האמור מים שאין שם מים כל עקר אלא דמות בעלעל נראה שם אפי' טפה אחת, א"ר עקיבא נראה כמי שיש בו כל מים ודון כי אפילו טפה מימים אלה צופים ורואים באבןהוה לילכא כדאמר והכניס מן אספקולרי' אינה אלא אח' צופה בנטיעת חנין כיון שפני המסקה הוהה פרס' א' מן בנטיעת'.

(א) ע"י בערוך ערך אנונימי שיש טהור ובהכרח בע"י ד"ר לרם האז. (ב) כ

והחניניא בן חנינאי הראה לפני רבי
ועקיבא דארצי לפני ר' יהושע מרחב
כמו דארצי קמיה לאפוקי ר"א בן
עקיבא שהיה לפני רבן יוחנן בן זכאי
שלא הראה בפני שום אדם ולא משמע
לי כלל דמנא ליה דחשיב כיון דארצי
קמיה מאן דארצי כמאן דארצי קמיה
רבי ועוד דלא היה שיטתו לפי מירוצו
לגלות דארצי וארצו קמיה דחשיב
והשאתא לי דבר דיה הוא ליה למימר
לא לאלא כיון דארצי כו' וגם מה שפי'
רש"י בשם רבינו הלוי דמשמע ליה
לישאנא שאדם אחר הראה לפני חנינאי
אבל יא יקח לא כן ד' הראות (א' ב'אן
ועוד מנא ליה הא דהראה אחר בפני
חנינאי ואינו מפורש בשום דבר
על כן נראה להר"י כמו שפירש
בצפונת השר דארצי וארצו קמיה
הקטוב איתן שהלוינו כל כך להרצות
בפני רבם הכי ר' יהושע בפני רבו
רבן יוחנן בן זכאי ור"ע בפניו שהיה
רבו ורבי חנינאי בפני רבי
ועקיבא רב וחשיב גששה הראות
שהלוינו בענין זה לאפוקי ר"א בן עקיב
שלא הראה בפניו ואפי' הראה לא
הראה מקמי מאן דארצי ומעיקרא
שני ליה כוונת אלא שלא היין התקפה
לכדרי דפרקי ליה כיון שלא היה
מקמי חנינאי ליה למנוח ר"א בן
עקיב כמו חנינאי ומשני ליה דארצי
מקמיה מאן דארצי שהוא הראה בפני
ר"ע רבו שהלוינו בפני ר' יהושע
וארצי וארצו קמיה קרינא ליה דר'
ועקיבא דארצי חנינאי ר"א בן עקיב שלא
הראו לפניו (א' ואפי' הראו לפניו רבן
יוחנן רבי לא מנינו שהיה הלכך לא
היה להאי סידרא ומיהו שגנודק
מפרש"י יא לישב דה"נ קאמר דארצי
מיהא קמיה מאן דארצי אלא לא
הראו אחרים לפניו הוא הראה מיהא
מקמי מאן דארצי ומשום ר"ע הוהק
למנוחו דארצי וארצו קמיה אבל ר"א
למה נחשיבם לא הראה לפניו ולא
הורו מהמיה מאן דארצי:

נבנסו אפרס. כגון על ידי
* ולא עלו למעלה ממם אלא
יהיה נראה להם כמו שעלו וכן פי'
צמרון: **לסוס** צבא. משום
שחק צמירי אסור לקרין שאלו לו
(¹) טפי מאחריו וכן פרש"י:
בתולה שעיברה מהו אבהו
גדול. ופרש"י (2) שהיא
אומרת בתולה אני ואי שיהא דשמואל
מהימנא וקשה למרי' דהא פרק קמא
לדמועות (דף ג'.) מרי' היתה מעוברת

מה טיבו של עובר זה מאיש פלוני וזה?
בשרם היא בכלל האיסור כדמכא' טו
שם כתובות (דף י"א וס') ולא דמכא'
ההבית איז חשיבן שמא לא נבדקו
קשה להרי' דהא מקינן כדמכא'
בקיף

הגהות הב"ח

[illegible][illegible]

ירושלים עד שמשקו ממנה ר' יהושע הרצה לפני רבי' וזמא אחר ור' עקיבא, אמר בערכו שהנשמות של צד במעמדם והיאך היכל אחו משקו ובלשון הוה מפורט שיש טהור שהן כלולות ב כלומר הוסיף להוכיח כי